

Vastaanottaja
Loimaan kaupunki

Asiakirjatyyppe
Luontoselvitys

Päivämäärä
22.8.2018

Viite
1510041311

LOIMAAN KAUPUNKI NIINIJOEN OSAYLEISKAAVAN LUONTOSELVITYS

LOIMAAN KAUPUNKI
NIINIJOEN OSAYLEISKAAVAN LUONTOSelvitys

Päivämäärä 22.8.2018
Laatija Satu Laitinen
Tarkastaja Heikki Holmén
Kuvaus Loimaan Niinijoen osayleiskaavan liito-orava-, pesimälinnusto-, kasvillisuus- ja luontotyyppiselvitys ja lepakkopotentialin tarkastelu

Viite 1510041311

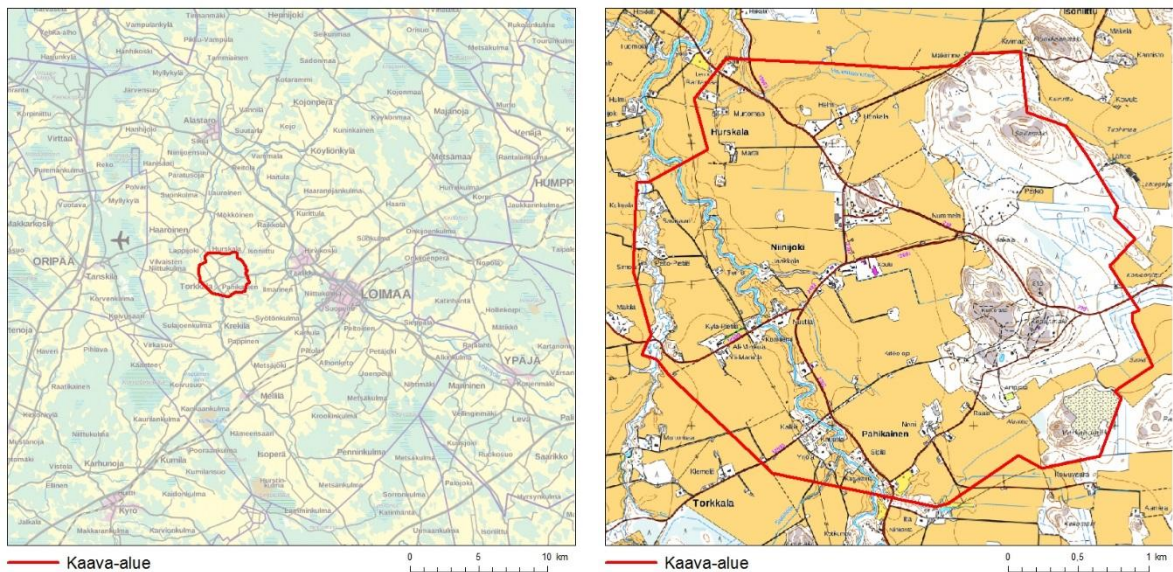
Kansi *Peltomaisemaa Niinijoen kylän eteläpuolella*

SISÄLTÖ

1.	Johdanto	1
2.	Luonnonsuojelualueet ja uhanalaiset lajit	1
3.	Liito-oravaselvitys	1
3.1	Liito-oravan elintavat ja suojelu	1
3.2	Menetelmät	2
3.3	Tulokset	2
4.	Linnustoseselvitys	4
4.1	Menetelmät	4
4.2	Tulokset	4
5.	Kasvillisuus- ja luontotyyppiselvitys	6
5.1	Menetelmät	6
5.2	Tulokset	6
5.2.1	Sulajoki	8
6.	Lepakkopotentiaali	9
6.1	Menetelmät	9
6.2	Tulokset	9
7.	Johtopäätökset	10
8.	Lähteet	11

1. JOHDANTO

Loimaan Niinijoen kyläalueelle ollaan laatimassa osayleiskaavaa (kuva 1-1). Tämän selvityksen tarkoituksena oli selvittää luontodirektiivin liitteessä IV (a) mainitun liito-oravan esiintymistä, huomionarvoista pesimälintu- ja lepäilijälajistoa, kasvillisuutta ja luontotyypejä sekä luontodirektiivin liitteessä IV (a) mainituille lepakoille soveliaiden päiväpiilojen, lisääntymispaikkojen ja ruokailualueiden esiintymistä kaava-alueella. Linnustوسelvityksessä keskityttiin erityisesti uhanalaisiin ja silmälläpidettäviin lajeihin (Tiainen ym. 2016), lintudirektiivin liitteessä I mainittuihin lajeihin sekä kansainvälisen linnustonsuojelun vastuulajeihin (Rassi ym. 2001). Kasvillisuus- ja luontotyyppiselvityksessä pääpaino oli uhanalaisissa tai muuten huomionarvoisissa lajeissa (Rassi ym. 2010), metsälain 10 §, vesilain 2 luvun 11 § ja luonnonsuojelulain 29 § tarkoittamissa, uhanalaisissa (Raunio ym. 2008) tai muuten huomionarvoisissa luontotyypeissä. Selvityksen maastotöistä ja raportoinnista vastasi FM biologi Satu Laitinen Ramboll Finland Oy:stä.

Kuva 1-1. Kaava-alueen sijainti ja raja.

2. LUONNONSUOJELUALUEET JA UHANALAISET LAJIT

Kaava-alueen läheisyyteen ei sijoitu luonnonsuojelualueita tai Natura 2000 -verkostoon kuuluvia alueita. Suomen ympäristökeskuksen Eliölajit-tietojärjestelmässä ei ole havaintoja uhanalaisista lajeista kaava-alueella tai sen läheisyydessä (rekisteripöiminta 3.5.2018).

3. LIITO-ORAVASELVITYS

3.1 Liito-oravan elintavat ja suojele

Liito-orava (*Pteromys volans*) on taigalaji, joka elää Suomessa esiintymisalueensa länsireunalla. Elinympäristönään liito-orava suosii varttuneita kuusivaltaisia sekametsiä, joissa on riittävästi lehtipuita ravintokohteiksi ja kolopuita pesäpaikoiksi. Laji pystyy hyödyntämään myös nuorempia ja yksipuolisempia metsiköitä siirtymiseen ja ruokailuun. Tyypillinen liito-oravan asuttaman metsän puusto on vaihtelevanikäistä ja muodostaa useita latvuskerroksia. Joukossa on yleensä jä-reitä kuusia ja haapoja, ja usein elinpiirit ovat pienvesien varsilla. Aikuiset liito-oravat liikkuvat laajalla alueella. Naaraan elinpiiri on kooltaan yleensä 4–10 hehtaaria, koiraan keskimäärin noin 60 hehtaaria. Yhden koiraan elinpiirillä voi olla useita naaraiden elinpiirejä. Elinpiirillä on usein 1–3 ydinaluetta, jotka saattavat olla 100–200 metrin päässä toisistaan. Näillä ydinalueilla liito-oravat ruokailevat ja pääasiassa oleskelevat. Jokaisella liito-oravalla on eri puolilla elinpiiriä useita pesiä, joita ne säännöllisesti käyttävät. Pesät ovat yleensä tikkojen tekemissä koloissa, usein haavassa, ja osa pesistä on tavallisen oravan tekemiä risupesä. Kaikki keväällä syntyneet nuoret

naaraat ja suurin osa koiraista lähtevät loppukesällä emonsa elinpiiriltä ja asettuvat uusille alueille viimeistään syyskuussa. Vaelluksillaan uusille elinalueille nuoret liito-oravat suosivat kuusi-valtaisia metsiä, mutta voivat käyttää siirtymiseen myös mm. varttuneita taimikoita. Laajoja puuttomia alueita, kuten peltoaukeita, liito-orava ei kykene ylittämään. Uudelle elinpiirille levittäytynyt liito-orava voi lisääntyä jo seuraavana keväänä. Liito-oravan biologiaan liittyvä huomioarvoinen erikoispiirre on se, että liito-oravien käyttämä alue voi olla väliaikaisesti tyhjä, mutta se voidaan asuttaa myöhemmin uudestaan.

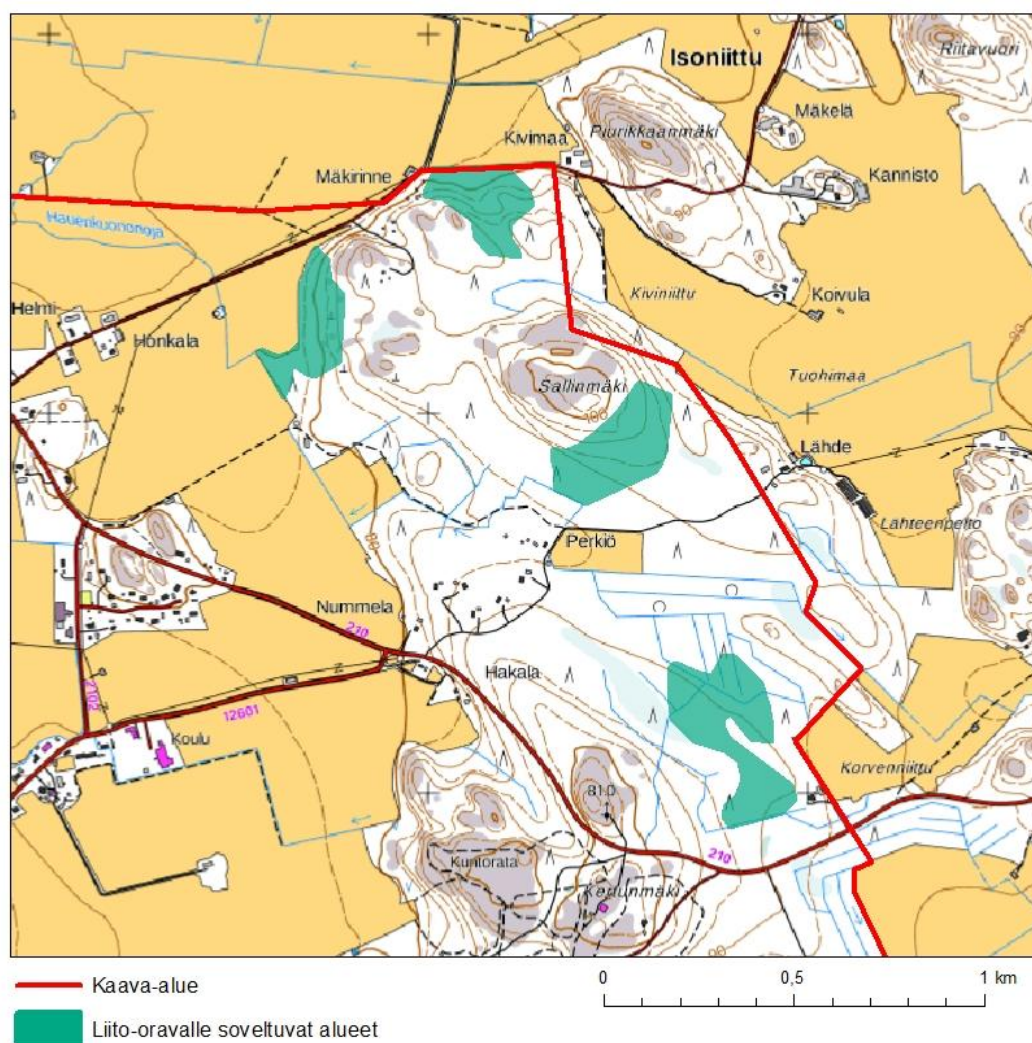
Liito-orava on luokiteltu viimeisimmässä nisäkkäiden uhanalaisluokituksessa (Liukko ym. 2016) silmälläpidettäväksi (NT). Liito-orava on luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettu ja kuuluu luontodirektiivin liitteiden II ja IV (a) lajeihin. Luonnonsuojelulain 49 §:ssä todetaan, että luontodirektiivin liitteessä IV (a) tarkoitettuihin eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty. Liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkoja ovat pesintään, levähtämiseen ja ravinnon varastointiin käytettävät puut, pöntöt tai rakennusten osat, sekä suojaa antavat puut ja ruokailupuut siinä laajuudessa, että liito-orava voi käyttää lisääntymis- ja levähdyspaikkoja menestyksekkäästi (Nieminen & Ahola 2017). Alueelta on kulkuyhteys toisiin lisääntymis- ja levähdyspaikkoihin puustoyhteyden kautta.

3.2 Menetelmät

Liito-oravan selvittämiseksi selvitysalueelle tehtiin maastokäynti 26.4.2018. Etukäteen arvioitiin liito-oravalle soveliaiden alueiden esiintymistä selvitysalueella ilmakuvien avulla. Maastokäynteillä tällaisilta alueilta tarkastettiin metsikön isoimpien kuusten ja lehtipuiden tyvet liito-oravan ulostepapanoiden löytämiseksi sekä kolopuiden ja risupesien esiintyminen. Tämä on yleisin menetelmä liito-oravakartoitusten tekemiseen, koska yöeläimenä liito-orava on muutoin vaikeasti havaittava laji (Söderman 2003). Tarkkoja yksilömääriä ei tällä menetelmällä saada selville, mutta lajin esiintyminen kyseisellä metsäalueella voidaan varmistaa.

3.3 Tulokset

Kaava-alueella ei havaittu liito-oravia. Liito-oravalle soveliaita metsiköitä, joissa kasvaa järeää kuusta ja sekapuuna koivua tai haapaa, on jonkin verran alueen itäosan metsäalueella. Liito-oravalle soveliaat alueet on rajattu karttaan kuvassa 3-1.

Kuva 3-1. Liito-oravalle soveltuvat alueet kaava-alueella.

Kuva 3-2. Liito-oravan elinympäristöksi soveltuvaa järeeää kuusisekametsää Sallinmäen pohjoispuolella.

4. LINNUSTOSelvitys

4.1 Menetelmät

Pesimälinnuston selvittämiseksi kaava-alueelle tehtiin kaksi maastokäyntiä kevään ja kesän 2018 aikana. Selvitys tehtiin kartoituslaskentaohjeita (Koskimies & Väisänen 1988) soveltaen kulke- malla alue läpi ja painottaen havainnoinnissa varttuneita ja sitä vanhempia metsiä, peltoja, maa- talousrakennusten ympäristöjä sekä vesistöjä ja niiden reuna-alueita. Tarkkoja parimääriä ei py- ritty laskemaan. Reviirihavainnot merkittiin karttapohjalle. Reviiriksi tulkittiin mm. laulava koiras, varoitteleva tai ruokaa kantava koiras tai naaras, reviirikahakka sekä nähty pesä tai poikue. Kar- toitus tehtiin aamupäivällä poutasäällä ja korkeintaan kohtalaisella tuulella. Huhtikuun käynnillä havainnoitiin peltoaukeita myös kevätmuutolla levähtävien lintujen osalta. Laskenta-aikataulu ja kartoitushetken sää on esitetty alla.

Taulukko 4-1. Kartoitusaikataulu ja sää.

Pvm	Kello	Sää
26.4.	5.35-13.00	Tyyni – kohtalainen tuuli, sumuinen – puolipilvinen, +0...+10°C
8.6.	4.30-11.00	Tyyni – heikko tuuli, kirkas – puolipilvinen, +5...+15°C

Poikkeuksellisen lämpimän alkukesän vuoksi lintujen lauluaktiivisuus oli jälkimmäisen käynnin ai- kaan alkanut jo laskea. Tämä on jonkin verran voinut vaikuttaa havaittujen lajien ja parien mää- riin.

4.2 Tulokset

Kaava-alueella havaittiin 56 pesiväksi tulkittavaa lintulajia (liite 1). Lajisto on tyypillistä maata- lousympäristöjen ja talousmetsien lajistoa. Pelloilla pesii runsaasti kiuruja ja töyhtöhyppiä sekä yksittäisiä kuoveja ja niittykirvisiä. Maatilojen ympäristössä on muutamia varpusten ja runsaasti pikkuvarpusten, räkättirastaiden ja kottaraisten reviirejä sekä naakkayhdyskuntia. Pääskyjä ha- vaittiin yllättävän vähän, yksittäisiä haarapääsky- ja muutamia tervapääskypareja. Niinijoen ja siihen laskevien purojen luhtaisilla ja lehtipuustoa kasvavilla rannoilla on yksittäisiä viita- ja ruo- kokertusten, pensastaskujen sekä kultarintojen reviirejä.

Metsien lajisto koostuu pääosin yleisistä lajeista. Peippo, pajulintu, punarinta, punakylkirastas ja talitiainen ovat runsaita. Alueen kuusivaltaisissa metsissä on laulurastaiden, hippiäisten, viher- varpusten ja kuusitiaisten, vanhemmissa metsiköissä myös puukiipijöiden ja peukaloisten revii- rejä. Mäntyvaltaisissa metsissä pesii metsäkirvisiä, harmaa- ja kirjosiippoja sekä kulorastaita. Lehtipuustoa kasvavissa metsissä pesii lisäksi runsaasti lehto- ja mustapääkerttuja, mustaras- taita, sinitiaisia, tilittejä ja sirittäjiä sekä muutamia lehtokurppia. Kanalinnuista havaittiin pyy kahdessa kuusivaltaisessa metsikössä. Tikoista käpytikka on runsas, lisäksi havaittiin palokärjen reviiri Kertunmäen männikössä.

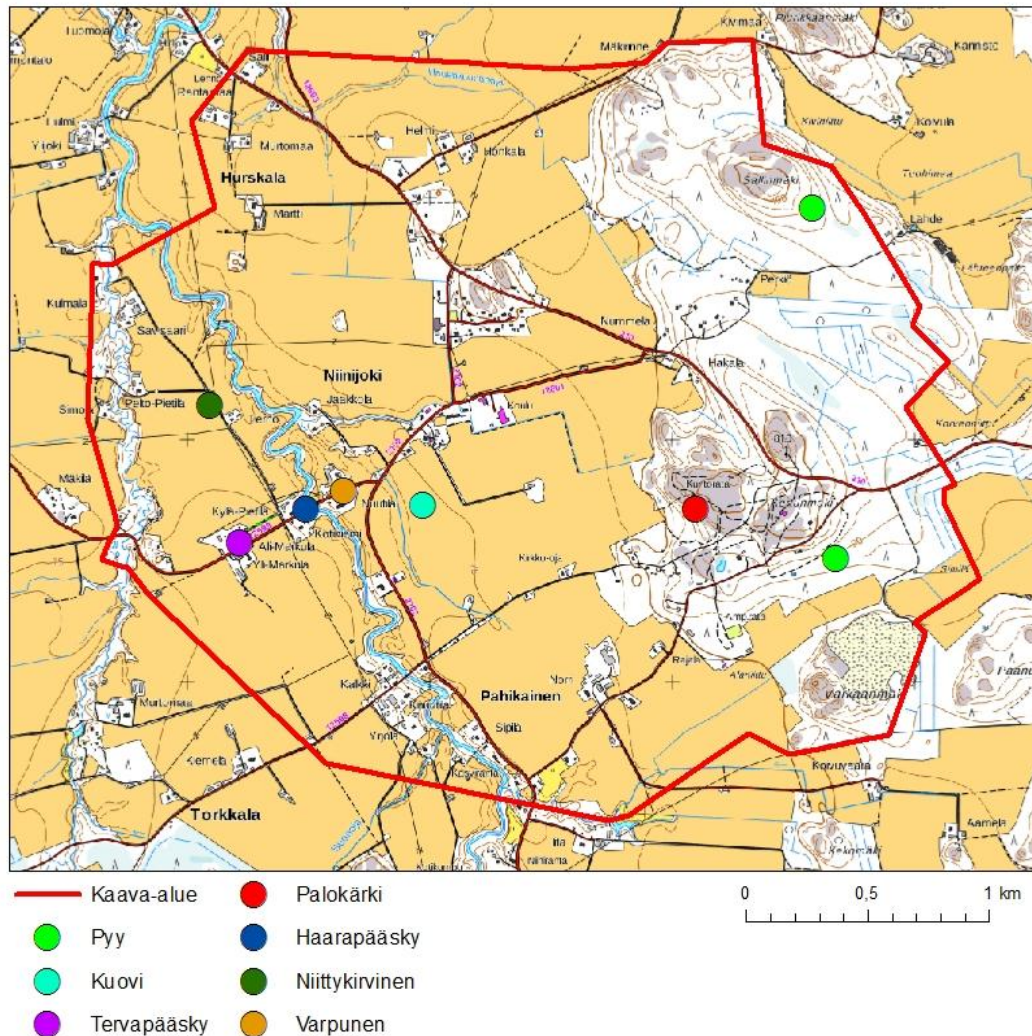
Huhtikuun käynnillä pelloilla ei havaittu kevätmuutolla olevia lepäilijöitä.

Huomionarvoiset, eri suojeluluokituksissa mainitut lajit on lueteltu taulukossa 4-2. Lintudirektiivin liitteessä I mainittuja lajeja ovat pyy ja palokärki, vaarantuneiksi luokiteltuja tervapääsky ja var- punen ja silmälläpidettäväksi luokiteltuja kuovi, haarapääsky ja niittykirvinen. Lisäksi kuovi kuu- luu Suomen vastuulajeihin. Näiden lajien havaitut reviirit on esitetty kartalla kuvassa 4-1.

Taulukko 4-2. Kaava-alueella havaitut huomionarvoiset pesimälajit.

Laji	Tieteellinen nimi	Suojeluluokitus
Pyy	<i>Bonasa bonasia</i>	D
Kuovi	<i>Numenius arquata</i>	EVA, NT
Tervapääsky	<i>Apus apus</i>	VU
Palokärki	<i>Dryocopus martius</i>	D
Haarapääsky	<i>Hirundo rustica</i>	NT
Niittykirvinen	<i>Anthus pratensis</i>	NT
Varpunen	<i>Passer domesticus</i>	VU

D = lintudirektiivin liitteessä I mainittu laji, EVA = Suomen kansainvälisen linnustonsuojelun vastuulaji, NT = silmälläpidettävä laji, VU = vaarantunut laji

Kuva 4-1. Huomionarvoisten lintulajien havaitut reviirit kaava-alueella.

5. KASVILLISUUS- JA LUONTOTYYPPISELVITYS

5.1 Menetelmät

Kasvillisuusselvitystä varten alueelle tehtiin maastokäynti 8.6. Alue kierrettiin jalkaisin ja huomionarvoiset luontotyypit ja lajit merkittiin karttapohjalle. Apuna käytettiin ilmakuvia ja GPS-laitetta.

5.2 Tulokset

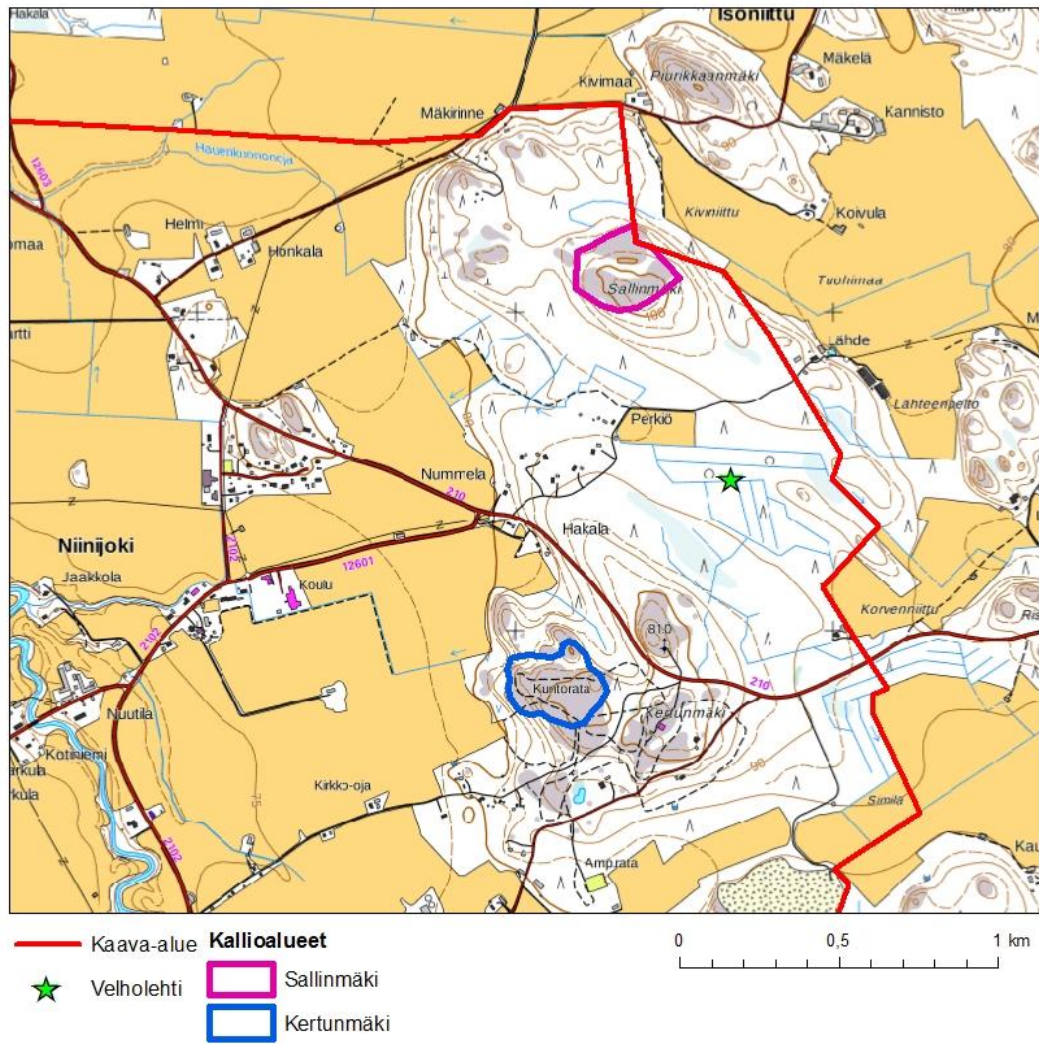
Metsäkasvillisuusvyöhykejaottelussa Loimaa kuuluu eteläboreaaliseen vyöhykkeeseen ja siinä tarkemmin vuokkovyöhykkeeseen (2a). Valtaosa kaava-alueesta on viljelyksessä olevaa peltoa. Joen läheisyydessä on jonkin verran kesantoa ja niittyä. Joenvarressa on paikoin kapealla vyöhykkeellä pensaikko- ja ruoholuhtaa. Pihapiirejä, joista osa on hylättyjä ja villiintyneitä, on jonkin verran saarekkeina pellon keskellä. Kaava-alueen kaakkoiskulmassa on toiminnassa oleva soranottoalue. Kertunmäellä kiertää ulkoilureittejä.

Kaava-alueen itäosa on metsää, jonka maaperä on painanteissa voimakkaasti ojitettua ja puusto pääosin voimakkaasti hoidettua. Taimikoita ja nuoria metsiä on runsaasti. Metsätyyppi vaihtelee kallioalueiden mäntyvaltaisista kuivista kankaista rinteiden tuoreisiin ja lehtomaisiin kuusivaltaisiin kankaisiin. Paikoin on istutettuna koivua tai lehtikuusta. Kosteat painanteet ovat ojituksen myötä kuivuneet mustikka- ja ruohoturvekankaiksi. Osa ruohoturvekankaista on hyvin reheviä ja niiden kasvillisuus viittaa entisiin lehtokorpiin. Huomionarvoinen, kosteissa lehdoissa ja lähteiköissä melko harvinaisena kasvava velholehti (*Circaea alpina*) havaittiin ruohoturvekankaalla Perkiön kaakkoispuolella. Kertunmäellä sijaitsevan lammen rantaa on pengerrytetty eikä se ole luonnontilainen. Karttaan merkityt lähteet on joko hyödynnetty vedenotossa tai ne ovat kuivuneet.

Kuva 5-1. Nuorta istutuskoivikkoa Perkiön luoteispuolella (vasen kuva) ja varttunutta kuusta ja koivua kasvavaa ruohoturvekangasta Perkiön kaakkoispuolella (oikea kuva).

Edustava, luonnontilainen kaltainen alue metsäalueella on Sallinmäen lakiosa (kuva 5-2). Mäen laella on järeää kuivan ja kuivahkon kankaan männikköä ja karua, ikääntyvää kalliomännikköä sekä laajoja hyväkuntoisia poronjäkääläkasvustoja. Mäen kaakkoisrinteessä metsätyyppi vaihtuu nopeasti lehtomaiseksi kankaaksi, jolla kasvaa järeää kuusta, koivua ja haapaa. Myös Kertunmäen varttuneet kuivan kankaan männiköt ovat paikoin hyvin säilyneitä ja edustavia.

Kuva 5-2. Luonnontilaisen kaltaiset kallioalueet sekä velholehden havaintopaikka.

Kuva 5-3. Sallinmäen kuivan kankaan männikköä (vasen kuva) ja Niinijoen varren ruoholuhtaa (oikea kuva).

5.2.1 Sulajoki

Niinjokeen sen länsipuolelta laskeva Sulajoki on meanderoiva savimaan puro, jonka rantaluontotyypit ovat samantyyppistä suurruoho- ja pensaikkoluhtaa kuin Niinijoen varsilla. Puro kulkee peltojen keskellä osittain pelto-ojana ja sen varrella on useita pihapiirejä. Rantojen kasvillisuus on kulttuurivaikutteista ja puusto harvaa ja hoidettua.

Kuva 5-4. Sulajoki.

6. LEPAKKOPOTENTIAALI

6.1 Menetelmät

Kaava-alueen merkitystä lepakoiden ruokailualueena ja alueella sijaitsevia mahdollisia lisääntymis- ja levähdyspaikkoja arvioitiin maastokäynnillä 26.4. linnusto- ja liito-oravaselvityksen yhteydessä.

6.2 Tulokset

Kaava-alueella on runsaasti vanhoja maatalous- ja asuinrakennuksia, jotka todennäköisesti tarjoavat päiväpiiloja ja lisääntymispaikkoja lepakoille. Maakellareissa on mahdollisesti myös talvehtimispaikkoja. Erityisesti joenvarsi, puustoiset pihapiirit ja pellonreunat sekä itäosan metsäalue toimivat todennäköisesti myös lepakoiden ruokailualueina.

Kuva 6-1. Lepakoiden levähdyspaikoiksi todennäköisesti soveltuvia rakennuksia on kaava-alueella runsaasti.

7. JOHTOPÄÄTÖKSET

Kaava-alueella ei havaittu liito-oravia. Lajille soveliaita metsiköitä on kaava-alueen itäosassa jonkin verran. Lajin kannalta kulkuyhteydet alueelle ovat huonot, sillä puustoyhteys alueelle on katkonainen ympäröivien peltojen vuoksi.

Alueen pesimälinnusto on tyypillistä maa- ja metsätalousvaltaisille alueille. Kaikki alueella havaitut silmäläpidettäviksi tai uhanalaisiksi luokitellut lajit ovat maatalous- ja kulttuuriympäristöjen lajeja ja niitä havaittiin lähinnä yksittäisiä pareja. Valtakunnallisesti useat maatalousympäristöjen lajit taantuvat mm. elinympäristön yksipuolistumisen vuoksi. Monipuolisten elinympäristöjen säilyttäminen kaava-alueella mm. ylläpitämällä niittyjä, laitumia ja reheviä pienvesien varsia auttaa lintulajistoa pysymään alueella monipuolisena. Peltojen kuivuus voi vaikuttaa siihen, että kevätmuutolla olevia lepäilijöitä ei havaittu. Useat alueella pesivät metsälajit hyötyvät järeän ja ikääntyvän puuston säilyttämisestä itäosan metsäalueella. Tällaisia ovat paitsi direktiivilajit palokärki ja pyy, myös mm. puukiipijä, peukaloinen, kulorastas ja sirittäjä.

Varsinaisia metsälain, vesilain tai luonnonsuojelulain mukaisia luontotyypppejä ei havaittu. Silmäläpidettävistä luontotyypeistä alueella edustavimpia ovat Sallinmäen ja Kertunmäen keski-ikäiset mäntyvaltaiset kuivat ja kuivahkot kankaat. Pienet savimaiden joet on luokiteltu äärimmäisen uhanalaisiksi, mutta kuten valtaosa muista savimaiden joista, myös Niinijoen luonnontila on maatalouden vaikutuksesta huomattavasti heikentynyt. Kertunmäen ja Sallinmäen kuivan kankaan männiköt sekä Niinijoki kapeine rantaluhtavyöhykkeineen voidaan luokitella paikallisesti arvokkaiksi kohteiksi.

Kaava-alueella suositellaan tehtäväksi lepakkoselvitys alueille, joiden maankäyttöön suunnitellaan muutoksia kuten rakennusten purkamista, rakentamista tai puustonraivausta.

Tampereella 22. päivänä elokuuta 2018

RAMBOLL FINLAND OY

Heikki Holmén
MMM, metsäekologi

Satu Laitinen
FM biologi

8. LÄHTEET

Koskimies, P. & Väisänen, R. A. 1988: Linnustonseurannan havainnointiohjeet. – Helsingin yliopiston eläinmu-
seo. 143 s.

Liukko, U.-M., Henttonen, H., Hanski, I. K., Kauhala, K., Kojola, I., Kyheröinen, E.-M. & Pitkänen, J. 2016:
Suomen nisäkkäiden uhanalaisuus 2015. Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus. 34 s.

Luonnonsuojelulaki 1096/1996.

Luontodirektiivi 92/43/ETY.

Metsälaki 1093/1996.

Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2.4.1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta.

Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esit-
telyt. – Suomen ympäristö 1/2017: 1-278.

Rassi, P., Alanen, A., Kanerva, T. & Mannerkoski, I. (toim.) 2001. Suomen lajien uhanalaisuus 2000. Ympäris-
töministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 432 s.

Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen
kirja 2010. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 685 s.

Raunio, A., Schulman A. & Kontula, T. (toim.) 2008: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus – osa 2. Luonto-
tyyppien kuvaukset. Suomen ympäristö 8/2008. Suomen ympäristökeskus. 572 s.

Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004: Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa.
Suomen ympäristö 742, Luonto ja luonnonvarat, s. 114.

Söderman, T. 2003: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja
Natura-arvioinnissa. – Suomen Ympäristökeskus. Ympäristöopas 109. 196 s.

Tiainen, J., Mikkola-Roos, M., Below, A., Jukarainen, A., Lehtikoinen, A., Lehtiniemi, T., Pessa, J., Rajasärkkä,
A., Rintala, J., Sirkiä, P. & Valkama, J. 2016: Suomen lintujen uhanalaisuus 2015. Ympäristöministeriö ja Suo-
men ympäristökeskus. 49 s.

Vesilaki 587/2011.

Ympäristöhallinnon Eliölajit-tietojärjestelmä. Rekisteripöytäkirja 3.5.2018.

Liite 1. Kaava-alueella havaitut lintulajit

Laji	Tieteellinen nimi	Suojeluluokitus
Sinisorsa	<i>Anas platyrhynchos</i>	
Pyy	<i>Bonasa bonasia</i>	D
Fasaani	<i>Phasianus colchicus</i>	
Töyhtöhyppä	<i>Vanellus vanellus</i>	
Lehtokurppa	<i>Scolopax rusticola</i>	
Kuovi	<i>Numenius arquata</i>	EVA, NT
Kalalokki	<i>Larus canus</i>	
Kesykyyhky	<i>Columba livia</i>	
Sepelkyyhky	<i>Columba palumbus</i>	
Käki	<i>Cuculus canorus</i>	
Tervapääsky	<i>Apus apus</i>	VU
Palokärki	<i>Dryocopus martius</i>	D
Käpytikka	<i>Dendrocopos major</i>	
Kiuru	<i>Alauda arvensis</i>	
Haarapääsky	<i>Hirundo rustica</i>	NT
Metsäkirvinen	<i>Anthus trivialis</i>	
Niittykirvinen	<i>Anthus pratensis</i>	NT
Västäräkki	<i>Motacilla alba</i>	
Peukaloinen	<i>Troglodytes troglodytes</i>	
Rautiainen	<i>Prunella modularis</i>	
Punarinta	<i>Erithacus rubecula</i>	
Pensastasku	<i>Saxicola rubetra</i>	
Mustarastas	<i>Turdus merula</i>	
Räkättirastas	<i>Turdus pilaris</i>	
Laulurastas	<i>Turdus philomelos</i>	
Punakylkirastas	<i>Turdus iliacus</i>	
Kulorastas	<i>Turdus viscivorus</i>	
Ruokokerttunen	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	
Viitakerttunen	<i>Acrocephalus dumetorum</i>	
Kultarinta	<i>Hippolais icterina</i>	
Mustapääkerttu	<i>Sylvia atricapilla</i>	
Lehtokerttu	<i>Sylvia borin</i>	
Hernekerttu	<i>Sylvia curruca</i>	
Pensaskerttu	<i>Sylvia communis</i>	
Sirittäjä	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	
Tiltalti	<i>Phylloscopus collybita</i>	
Pajulintu	<i>Phylloscopus trochilus</i>	
Hippiäinen	<i>Regulus regulus</i>	
Harmaasieppo	<i>Muscicapa striata</i>	
Kirjosieppo	<i>Ficedula hypoleuca</i>	
Kuusitiainen	<i>Parus ater</i>	
Sinitiaisen	<i>Parus caeruleus</i>	
Talitiaisen	<i>Parus major</i>	
Puukiipijä	<i>Certhia familiaris</i>	
Harakka	<i>Pica pica</i>	
Naakka	<i>Corvus monedula</i>	
Varis	<i>Corvus corone</i>	

Korppi	<i>Corvus corax</i>	
Kottarainen	<i>Sturnus vulgaris</i>	
Varpunen	<i>Passer domesticus</i>	VU
Pikkuvarpunen	<i>Passer montanus</i>	
Peippo	<i>Fringilla coelebs</i>	
Vihervarpunen	<i>Carduelis spinus</i>	
Hemppo	<i>Carduelis cannabina</i>	
Käpylintulaji	<i>Loxia sp.</i>	
Keltasirkku	<i>Emberiza citrinella</i>	

D = lintudirektiivin liitteessä I mainittu laji, EVA = Suomen kansainvälisen linnustonsuojelun vastuulaji, NT = silmälläpidettävä laji, VU = vaarantunut laji